

bage uden at antyde, i hvilken Retning man vil gaa. Der er dog ogsaa andre Etater under Staten, der kunne forhandle med Arbejderne og have ladet sig bevæge til at betale Lønninger lig dem, der betales andre Steder. Jeg kunde nævne Funktionærer baade under Staten og Kommunen, men skal undlade det. Ministeren kan slaa op paa de forskellige Steder og se, hvorledes der betales. Forholdene ere slette ude paa Holmen. Fra 1868 til nu er Lønnen kun forhøjet med 40 pCt., men i det øvrige Land uden for Holmen er Lønnen forhøjet med 60 pCt. siden 1872. Tager man Arbejdstidsnedsættelse med, andrager Forøgelsen 80 pCt., det vil sige det dobbelte af, hvad Lønnen paa Holmen er stegen med i det langt længere Tidsrum. Jeg mener derfor, at det, man skal, er ikke, hvad der er omtalt, blot at sammendrage de bestaaende Lønninger, for at Folk kunne faa den fulde Pension, men man skal ogsaa forhøje dem, fordi det tiltrænges. Det er mig bekendt, at Ministeren har søgt Oplysninger angaaende Arbejdernes Stilling i forskellige Retninger. Ministeren havde udtalt til Udvalget, som er omtalt i den Betænkning, jeg citerede før, at man vilde forhandle med Arbejderne for at høre deres Mening, og for at Oplysningerne kunde blive saa alsidige som muligt. Det, der skulde ske efter denne Udtalelse, skulde efter Udvalgets Mening den Gang og ogsaa efter min Mening, ikke være, at man kaldte Folk ind og spurgte dem om et eller andet, men en Forhandling, hvor man gensidig gjorde sine Meninger klare, saaledes bære andre Arbejdsgivere sig ad, og saadan bør Ministeriet ogsaa bære sig ad, thi det risikerer let, at naar det kommer som en Kommando, bliver der mere Utilfredshed, end naar Arbejderne selv havde været med at tale om Sagerne. Jeg henstiller til Ministeren at agte paa dette Raad, thi jeg tror, man er bedre i Stand til at skaffe tilfredsstillende Forhold, naar ogsaa den anden Part har været med til at forhandle om Sagerne. Jeg har fremdraget det, ikke fordi jeg var uvidende om, at der foretoges noget derude, men lige saa meget for at give Ministeren Anledning til at fremkomme med Oplysning om, hvor langt denne Sag er kommen, da overordentlig mange Mennesker ere interesserede deri.

Jeg er hermed færdig med den ærede Marineminister og vil gerne gøre nogle Bemærkninger til den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det er et forholdsvis lille Spørgsmaal, men for de

paagældende et stort Spørgsmaal, som Indtægts-spørgsmaalene altid ere for de Mennesker, de vedrøre. Det er et Spørgsmaal fra Kunstakademiet paa Charløttenborg. Det er blevet mig meddelt, at Betjentene der, der er 10 i Tallet, have indgivet Andragende om en Lønningsregulering; de have før indsendt Andragende, men have faaet Afslag, og jeg havde derfor ventet, at der i Aar paa Finansloven vilde have vist sig en Post med en Forhøjelse af de Lønninger, som gives til Betjente paa Charløttenborg. Stillingen er nu saaledes, at Begyndelses- og Slutlønnen er 850 Kr. aarlig. De faa nu, saaledes som alle andre, der have en Løn under 1,500 Kr., et midlertidigt Tillæg paa 96 Kr. Dernæst have de i Huslejegdgtgørelse 250 Kr., i alt have de altsaa en aarlig Indtægt af 1,196 Kr. Det er vel rigtigt, at de under visse Forhold kunne skaffe sig en Indtægt af højt regnet 200 Kr., men det er kun i bedste Tilfælde, naar de ere meget heldige, derved at de ere ansatte som Opsyn ved Foraarsudstillingerne, men det er kun for saa vidt de ere i Stand til at paatage sig dette Hverv ved Siden af deres Skolegerning. Ud over det have de ingen Fortjeneste ved Akademiet. Da der er Folk, som have tjent i over 20 Aar, og baade for deres Vedkommende og for dem, som have tjent indtil 14 Aar, ansøger man om en Forhøjelse. Man ansøger om en Begyndelsesløn af 1,200 Kr. om Aaret, stigende hvert 5te Aar indtil 1,800 Kr. Dermed bortfalder selvfølgelig Huslejhjælpen. Endvidere ønsker man, hvad jeg synes er meget rimeligt, at de faa Pension efter de almindelige Regler. De have ingen Pension nu. Naar en af dem nu bliver affældig og maa træde ud af Tjenesten, maa han andrage om Understøttelse, og det gaar jo dermed saaledes, at der skal vejes og vrages akkurat ligesom med Alderdoms-understøttelsen; det bliver til det mindst mulige, og Understøttelsen har, saa vidt mig bekendt, ingen Sinde været over 500 Kr. Jeg vil henstille til den højtærede Kultusminister at tage dette Spørgsmaal op, det forekommer mig, at der var Anledning til at gøre noget for de Folk. Jeg vil derfor spørge den ærede Minister, om han ikke til 2den Behandling af Finansloven vil stille Ændringsforslag, hvorved deres Lønninger forhøjes.

Hvis jeg husker ret, udtalte den højtærede Indenrigsminister i Fjor ved Behandlingen om Forslaget om Ændringer til Ulykkesforsikringsloven, at han ikke vilde være uvillig til ved given Lejlighed